

Sygn. akt II K 64/14

POSTANOWIENIE

dnia 7 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Mąka

Protokolant: sekr. sąd. Przemysław Paszkowski

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Agnieszki Karbowskiej-Suszek

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie **A. W.**

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

I. na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. na podstawie §2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata B. L. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu;

III. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek skazanego A. W. o wydanie wyroku łącznego i połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach Sądu Rejonowego w Wałczu w sprawie VII K 688/07 i VI K 476/08 oraz w wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 123/10.

Wobec A. W. w dniu 26 listopada 2013 roku, w sprawie o sygn. akt II K 113/13, wydane zostało przez Sąd Okręgowy w Koszalinie postanowienie o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego, które uprawomocniło się dnia 13 grudnia 2013 roku, obejmujące rozstrzygnięcia wskazane we wniosku o wydanie wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie.

Wniosek skazanego nie może zostać uwzględniony z uwagi na przeszkodę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Sąd Okręgowy w Koszalinie orzekał już merytorycznie w tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym sprawie o sygn. akt II K 113/13. Sąd badał wówczas wszystkie dotychczasowe wyroki skazujące dotyczące A. W., które są również objęte jego aktualnym wnioskiem. Od czasu wydania tamtego rozstrzygnięcia nie pojawiły się żadne nowe orzeczenia skazujące. Tym samym prawomocne rozstrzygnięcie wydane w sprawie o sygn. akt II K 113/13 korzysta z powagi rzeczy osądzonej określonej w art.17§1 pkt 7 k.p.k. Oznacza ona, iż niedopuszczalne jest prowadzenie

ponownego postępowania w tej samej sprawie pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a z chwilą stwierdzenia występowania tej negatywnej przesłanki procesowej Sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany miał w niniejszym postępowaniu wyznaczonego obrońcę z urzędu należało orzec o należnym mu wynagrodzeniu.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało umorzyć na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k., a kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa stosownie do treści art.632 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.